

MDT 69. 002. 3: 563. 2 ČESKOSLOVENSKÁ STÁTNÍ NORMA Schválena: 14. 7. 1988

STANOVENÍ SOUČINITELE TEPELNÉ VODIVOSTI MATERIÁLŮ V USTÁLENÉM TEPELNÉM STAVU

Společná ustanovení

ČSN 72 7010

Определение удельной теплопроводности материалов в установившемся термическом состоянии. Общие положения

Determination of thermal conductivity of materials in stationary heat conditions. Common regulations

Tato norma platí pro stanovení součinitele tepelné vodivosti materiálů pro konstrukce stavebních objektů a dalších materiálů na základě měření v ustáleném tepelném stavu.

1 NÁZVOSLOVÍ

1. 1 Součinitel tepelné vodivosti (tepelná konduktivita) λ (W. m⁻¹. K⁻¹) - viz tab. II. č. 2. 11. ČSN 01 1323-86.
1. 2 Plošná hustota tepelného toku ve zkušebním vzorku q (W. m⁻²) - viz tab. II. č. 2. 02 ČSN 01 1323-86.
1. 3 Zkušební vzorek - část materiálu (výrobku) vybraného nebo odebraného z celkového množství stejného druhu, který je schopný jej při zkouškách spolehlivě zastoupit.
1. 4 Vzorková jednotka - definované množství materiálu určené pro zkoušení; v této normě jeden kus výrobku, např. deska, rohož, pás, tvárnice apod.
1. 5 Soubor vzorků - množina prvků, jejichž počet a způsob odběru je pro stanovení součinitele tepelné vodivosti předepsán v závislosti na druhu zkoušky.
1. 6 Vztažná plocha vzorku S (m²) - plocha povrchu vzorku, kterou protéká tepelný tok Φ (W), uvažovaný při vyhodnocení součinitele tepelné vodivosti A (W. m⁻¹. K⁻¹).

Nahrazuje ČSN 72 7010 z 3. 9. 1970

Účinnost od: 1. 6. 1989

31002